

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ
TVARKYMO ĮSTATYMO NR. X-764 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS VIETOS SAVIVALDOS ĮSTATYMO NR. I-533 16
STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
(TOLIAU VISI KARTU – PROJEKTAI)
(TAP NR. TAP-22-785, TAP-22-784) (TAIS NR. 22-398(3), 22-395(3))**

2022-05-17 Nr.NV-1345

Vilnius

Įvertinę Projektų atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Vertinant Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo projekto (toliau – Įstatymo projektas) 3 straipsnyje koreguojamas ir (ar) naujai įtvirtinamas sąvokas pastebėtina, kad skirtingai vartojami žodžiai, t. y. vienur geriamojo vandens tiekimas ir nuotekų tvarkymas“, kitur vartojami jungtukai „ir (ar)“, siūlytina įvertinti, ar panaikinant galimybę atskirai pasirinkti tik geriamojo vandens tiekėją ar nuotekų tvarkytoją, nėra apribojama asmenų pasirinkimo teisė, ypač tuo atveju, jeigu asmenys geriamuoju vandeniu nori (ir gali) apsirūpinti individualiai, o nuotekas tvarkyti – centralizuotai. Projektų rengėjas turėtų pagrįsti siūlomą nustatyti teisinį reguliavimą Projektų aiškinamajame rašte.

2. Atsižvelgiant į Įstatymo projekto 3 straipsnio 40 punkte naujai įsivedamą sąvoką, siūlytina jos turinį per pavyzdžius detaliau atskleisti Projektų aiškinamajame rašte ir kiek tokios pareigos – užtikrinti prieigą prie geriamojo vandens – pagal apibrėžtas grupes nustatymas savivaldybėms kainuotų (kadangi tai nauja nustatoma funkcija).

3. Projektų rengėjas turėtų pagrįsti, kodėl garantinio vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veikla nebus licencijuojama.

4. Vadovaujantis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų 2013 m. gruodžio 23 d. teisingumo ministro įsakymu Nr. 1R-298 (toliau – Rekomendacijos), 77 punktu, nustatančiu, kad „*aukštesnės teisinės galios teisės akte taip pat turėtų būti vengiama nuorodų į konkrečius žemesnės galios teisės aktus. Tokiu atveju gali būti formuluojama nurodant ne konkretų, o bendrinį teisės akto pavadinimą ir subjektą, kuris tvirtina tą teisės aktą, pvz., Teisės aktų projektai rengiami pagal teisingumo ministro tvirtinamas teisės aktų projektų rengimo rekomendacijas.*“, siūlytina Įstatymo projekte patikslinti nuorodas į žemės teisės aktus.

5. Atsižvelgiant į tai, kad įstatyme formuluojama sąvoka – jos sudėtinės dalys ir požymiai turėtų būti apibrėžti įstatyme, Įstatymo projekto 3 straipsnio 50 punktas tikslintinas (teisiškai ydinga įstatyme apibrėžti sąvokas per žemės galios (įgyvendinamuosius) teisės aktus).

6. Iš siūlomo teisinio reguliavimo nėra aišku, kiek laiko ir kodėl asmenys vadovaujantis Įstatymo projekto 10 straipsnio 2 dalies 9 punktu turi kaupti ir saugoti apmokėjimo už sukauptų nuotekų transportavimą dokumentus. Siūlytina susieti jį su kitu Įstatymo projekto straipsniu, kuriame terminas nustatytas.

7. Siūlytina Projektų aiškinamajame rašte pateikti informaciją, kiek savivaldybėms kainuos (preliminariai galėtų kainuoti) Įstatymo projekto 10 straipsnio 2 dalies 12 ir 13 punktuose nustatytų naujų pareigų (funkcijų) vykdymas.

8. Vertinant Įstatymo projekto 13 straipsnio 6 dalyje ir 14 straipsnio 1 dalyje siūlomą nustatyti teisinį reguliavimą pažymėtina, kad jis yra ginčytinas teisėtumo aspektu, t. y. savivaldybei priklausanti įmonė yra turtas (nuosavybės teisės objektas), kurio statuso pasikeitimui (sujungimui, išskaidymui ir pan.) yra privalomas savivaldybės tarybos sprendimas – priimamas laisva valia. Šiuo atveju Įstatymo projektu siekiama apriboti savivaldos savarankiškas teises, joms laiduotas Konstitucijos, įstatymų bei tarptautinių teisės aktų, pvz. Europos vietos savivaldos chartijos.

Pažymėtina, kad Konstitucinis Teismas yra nurodęs, kad *pagal Konstituciją, inter alia jos 120 straipsnio 2 dalį, savivaldybės, laisvai ir savarankiškai veikdamos pagal ūkinę veiklą reguliuojančių įstatymų apibrėžtą kompetenciją, yra saistomos šalies ūkio konstitucinį pagrindą sudarančių principų ir kitų konstitucinių imperatyvų* (2015 m. kovo 5 d. nutarimas).

Pagal Civilinio kodekso 4.37 straipsnio 1 dalį *nuosavybės teisė – tai teisė savo nuožiūra, nepažeidžiant įstatymų ir kitų asmenų teisių ir interesų, valdyti, naudoti nuosavybės teisės objektą ir juo disponuoti*. Pagal Civilinio kodekso 4.38 straipsnį nuosavybės teisės objektu gali būti daiktai ir kitas turtas.

Manytina, kad siūlomas nustatyti teisinis reguliavimas riboja savininką (savivaldybę), jos teisę savo nuožiūra disponuoti savo turtu. Projektų aiškinamajame rašte nėra pagrįsta (nuryta teisinių argumentų), kodėl buvo pasirinktas tik reorganizavimas jungimo būdų, tačiau nevertinti kiti variantai, pvz. reorganizacija skaidymo būdų, įmonės pardavimas ir pan. Dėl nurodytų priežasčių teisinis reguliavimas turėtų būti įvertintas ir proporcingumo aspektu, t. y. Konstitucinis Teismas yra nurodęs, kad pagal Konstituciją nuosavybės teisė nėra absoliuti, ji gali būti įstatymu ribojama inter alia dėl nuosavybės objekto pobūdžio, padarytų teisei priešingų veikų; ribojant nuosavybės teises visais atvejais turi būti laikomasi šių sąlygų: jos gali būti ribojamos tik remiantis įstatymu; apribojimai turi būti būtini demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves, Konstitucijoje įtvirtintas vertybes, visuomenei būtinus konstituciškai svarbius tikslus; turi būti paisoma

proporcingumo principo, pagal kurį įstatymuose numatytos priemonės turi atitikti siekiamus visuomenei būtinus ir konstituciškai pagrįstus tikslus (2000 m. gruodžio 21 d., 2009 m. balandžio 10 d., 2017 m. kovo 15 d. nutarimai).

Atsižvelgiant į tai Projektų rengėjas turėtų įvertinti, ar nebūtų galima kitomis priemonėmis siekti Projektų aiškinamajame rašte užsibrėžtų tikslų, ne taip ribojant savivaldybių nuosavybės teises.

Atkreiptinas dėmesys, kad ne viena savivaldybė kėlė klausimą dėl įmonių reorganizavimo pagrįstumo, naudos vartotojams ir pan. Vertinant Projektų rengėjo derinimo pažymoje argumentus, kad „Projektas nesiūloma nustatyti priverstinio įmonių stambinimo mechanizmo“, manytina, kad jie yra nevisai pagrįsti, nes toje pačioje derinimo pažymoje kitoje vietoje jau kalbama apie Vyriausybės atstovų funkcijas, jeigu savivaldybės taryba (tarybos) nevykdys įstatymo. Siūlytina pakartotinai įvertinti nurodytus pastebėjimus pateikiant išsamesnius ir nuoseklesnius teisinius argumentus dėl Įstatymo projekte siūlomo nustatyti teisinio reguliavimo.

9. Vertinant Įstatymo projekto 15 straipsnio 3 dalyje nustatytą formuotę, kad garantinis vandens tiekėjas garantinį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą vykdo, kol pagal šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies nuostatas jis bus paskirtas regioniniu viešuoju vandens tiekėju, laikytina ydinga ir neapibrėžta laike, t. y. siejant tai su subjekto tapimu regioniniu vandens tiekėju, toks laiko tarpas gali labai išsitęsti, t. y. savivaldybės taryba gali nepriimti sprendimo dėl reorganizavimo, taip pat nepasirašyti priėmimo-perdavimo akto. Svarstyтина, ar toks teisinis reguliavimas, pagal kurį subjektas gali pakankamai ilgą laiką būti garantiniu vandens tiekėju, yra teisiškai pagrįstas. Siūlytina įvertinti, ar neturėtų būti nustatytas konkretus terminas ir nustatytos kitos sąlygos įpareigojimų realizavimui.

10. Įstatymo projekto 15 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytas teisinis reguliavimas, pagal kurį garantinis vandens tiekėjas gauna, o viešas vandens tiekėjas, kuriam panaikinta licencija privalo – neatlygintinai perduoti savo ar savivaldybės turtą valdyti ir naudotis garantiniam vandens tiekėjui, kelia abejonių dėl įgyvendinamumo. Siūlytina tai detaliau atskleisti Projektų aiškinamajame rašte.

11. Iš siūlom teisinio reguliavimo nėra aišku, ar visais atvejais garantinis vandens tiekėjas bus tas subjektas, kuris dalyvaus reorganizacijoje ir jungsis su viešuoju vandens tiekėju, kuriam yra panaikintas licencijos galiojimas. Siūlytina tai atskleisti Projektų aiškinamajame rašte.

12. Vertinant Įstatymo projekto 15 straipsnio 11 dalyje nustatomus kriterijus garantiniam vandens tiekėjui, svarstyтина, kas būtų jeigu nė vienas viešojo vandens tiekėjas neatitiktų nustatytų kriterijų, kurie formuluojami gana absoliučiai, pvz. turi būti didžiausias paslaugų pardavėjas ir įsiskolinimo lygis turi būti ne didesnis nei 5. Pažymėtina, kad nurodyti kriterijai neatspindi vartotojų interesų, t. y. juose nėra nė užuominos apie galimą kainos dydį (pvz. jis neturėtų būti daug didesnis ir pan.).

13. Vertinant Įstatymo projekto 15 straipsnio 15 dalį, pažymėtina, kad šiam teisiniam reguliavimui trūksta teisinio ir ekonominio pagrindimo, t. y. iš teisinio reguliavimo nėra aišku, kodėl garantiniam vandens tiekėjui iš viso reikia nuolat mokėti, jeigu potencialiai jis gali ir nepradėti vykdyti veiklos kaip garantinis vandens tiekėjas, jeigu nebus panaikinta licencija viešojo vandens tiekėjui. Toks teisinis reguliavimas – jo nepagrindžiant – neatitiktų teisingumo, proporcingumo ir lygiateisiškumo principų. Be to, iš teisinio reguliavimo neaišku (nėra nustatyta) kam ir kaip naudojamos bus gautos lėšos, taip pat neaišku, kokius „nuostolius“ tai dengs. Dėl nurodytų priežasčių siūlytina iš esmės peržiūrėti teisinį reguliavimą nurodytų konstitucinių principų atžvilgiu, prireikus – jį tikslinti. Priešingu atveju abejotina, ar būtų galima laikyti, kad nurodytas mokestis yra teisiškai pagrįstas ir teisingas.

Pažymėtina, kad privalomi bet kokie mokėjimai galėtų būti laikomi mokesčiais ir turėtų būti perskirstomi per valstybės biudžetą, priešingu atveju nėra suprantamas teisinis mechanizmas, už ką ir kodėl turėtų susimokėti viešojo vandens tiekėjai garantiniam vandens tiekėjui (jeigu tai nėra paslauga ar kažkokių objektyvių sąnaudų dengimas dėl konkrečių veiksmų, bet kokie privalomi mokėjimai turėtų būti vertintini kaip mokesčiai, kuriems kartu turėtų būti taikomi mokesčius reglamentuojantys teisės aktai ir jų pagrindu procedūros).

14. Siūlomas teisinis reguliavimas Įstatymo projekto 15 straipsnio 19 dalyje neatitinka aiškumo ir išsamumo principų, t. y. pagal Civilinį kodeksą *administravimas gali būti atlygintinis ar neatlygintinis, taip pat neaišku, ar Įstatymo projektu siūloma nustatyti turto paprastąjį ar visišką administravimą*. Manytina, kad nustatant turto (įmonės) administravimą turėtų būti Įstatymo projekte aiškiai apibrėžta administravimo apimtis ir kitos esminės sąlygos. Projektų rengėjas taip pat turėtų įvertinti, kaip siūlomas teisinis reguliavimas dera su Civilinio kodekso 4.243 straipsniu.

15. Įstatymo projekto 16 straipsnio 6 dalyje numatyta sąlyga „nedelsiant po jų galiojimo pabaigos, bet ne vėliau kaip per 6 mėnesius po tokių sutarčių pasibaigimo“, yra netiksli, nes kalbama tik apie sutarties pasibaigimą, tačiau nereglamentuoja kaip turėtų būti vertintina situacija, jeigu sutartyje numatytas jos galiojimo terminas būtų pratęstas, kas iš esmės reiškia, kad tokia sutartis galėtų galioti labai ilgą laiką po įstatymo įsigaliojimo. Siūlytina įvertinti, ar neturėtų būti apribota sutarčių pratęsimo galimybė arba nustatytas tas pats arba ilgesnis terminas, numatant kompensavimo mechanizmą, įrodžius realius nuostolius (negautą pelną).

16. Įstatymo projekto 16 straipsnio 7 dalyje nustatytas teisinis reguliavimas tikslintinas, nes kitas asmuo negali būti įpareigotas vykdyti kitų (ne jo) asmenų t. y. viešojo geriamojo vandens tiekėjo, sudarytų sutarčių – toks įpareigojimas prieštarautų sutarčių laisvės ir uždaro principams. Taip pat svarstyтина, ar pagrįstai įtvirtintas absoliutus draudimas nutraukti ar riboti geriamojo vandens tiekimo ar nuotekų tvarkymo veiklą – net ir dėl objektyvių, pvz. remonto, avarijos ir pan. Siūlytina įvertinti, ar Įstatymo projektas neturėtų būti papildytas ir šiomis nuostatomis.

Įstatyme taip pat reglamentuota, kad šalys gali susitarti dėl neatlygintinio perėmimo, todėl Projekto rengėjas turėtų pagrįsti tokį siūlomą teisinį reguliavimą Projektų aiškinamajame rašte.

17. Įstatymo projekto 16 straipsnio 13 ir 14 dalys turėtų būti peržiūrėtos iš esmės, nes nurodytose dalyse aprašytas ne turto išpirkimas rinkos verta – bet kažkoks hibridas kurio nenustato Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymas, tarptautiniai vertinimo standartai ir pan., t. y. neaišku, kokia kaina „toks išpirkimas“ būtų vykdomas (tikrai ne rinkos kaina). Iš nurodytų formuluočių išeitų, kad vertinant infrastruktūros kainą reikėtų minusuoti pastabų statybos ir žemės pardavimo kainos dalį (neaišku, kaip tai susiję su parduodamo objekto rinkos verte), jeigu į ją būtų įskaičiuota inžinerinės infrastruktūros kaina. Iš principo neaiški formuluočių – ką reiškia „įtrauktos į pardavimo kainą“, nes objekto statybos kaina ir pardavimo kaina paprastai niekada nesutampa, o sąmatose tai yra atskiros eilutės kas liečia statybos darbus, taip pat neaišku, kas spręstų, kad išlaidos buvo „įtrauktos“ – joks teisės aktas to nereglamentuoja. Apskritai kritiškai vertintinas tokių formuluočių įgyvendinimas (labiau tikėtinas neįgyvendinamumas ir užprogramuoti teisminiai ginčai). Išperkamo turto vertė turėtų būti vertinama rinkos kaina, galbūt ją lyginant (prilyginant) su statybos kaštais. Todėl siūlytina atsisakyti teisiškai neapibrėžtų, galimai klaidingų formuluočių dėl įtraukimo ar neįtraukimo į „pardavimo kainą“ (kuri dažnai niekaip nesisiejama su statybos kaštais, nes pardavimo kainą formuoja pasiūlos ir paklausos principai). Tuo labiau, kad pradėjus vertinti (ataskaityti) pardavimo kainą, vargu, ar išperkamo turto vertė galėtų būti laikoma kaip teisingas atlyginimas už išperkamą infrastruktūrą. Todėl toliau Įstatymo projekte vartojama sąvoka „teisingas atlyginimas“ yra formali (neatitinka tikrovės).

18. Įstatymo projekto 17 straipsnio 17 dalyje nustatyta prezumpcija, net nevertinant įteikimo galimybės (tuo atveju, jeigu nepavyktų įteikti), yra nepagrįsta ir negali atspindėti kitos šalies valios. Privalo būti užtikrintas įteikimas ir tik po to galima daryti vienokias ar kitokias prezumpcijas. Priešingu atveju, tokia prezumpcija būtų neteisėta (neatitinkanti kitos šalies valios). Dėl nurodytų priežasčių siūlytina teisinį reguliavimą keisti taip, kad įteikimas būtų užtikrintas arba tokios prezumpcijos atsisakyti.

19. Vertinant Įstatymo projekte daromus pakeitimus, pažymėtina, kad dalis naujų išlaidų nurodomos kaip priskirtinos būtinoms sąnaudoms, taip pat yra nustatoma įmoka, daromi kiti pakeitimai, tačiau Projekto rengėjas nei teikime, nei Projektų aiškinamajame rašte nenurodo, kiek vartotojams ir abonentams brangs geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų šalimo paslaugos. **Nurodytas įvertinimas turėtų būti pateiktas Projektų aiškinamajame rašte detaliai pagrindžiant duomenis (skaičiavimus).** Pažymėtina, kad nėra duomenų, kad paslaugos galėtų nebrangti – visa koncepcija (reforma) suponuoja, kad nors ir bus užtikrintas geriamojo vandens tiekimas, tačiau neaišku, kokia kaina tai bus įgyvendinta ir kaip tai atsilieps socialiai jautrioms asmenų grupėms.

20. Teisinio pagrįsto stokoja nustatyta sankcija Įstatymo projekto 16 straipsnio 25 dalyje vartotojų atžvilgiu – turėtų būti skaičiuojama pagal vandens sunaudojimo realų vidurkį (tačiau ne dauginant kartais ar su faktiniu sunaudojimu neturinčiu nieko bendra normų nustatymas– kas galėtų būti laikoma ne tik sankcija vartotojams, bet ir vandens tiekėjo pasipelnymas – lėšų gavimas nepagrįstas sąnaudomis). Siūlytina peržiūrėti teisinį reguliavimą įvertinus vartotojų, kaip galimai silpnesnės šalies interesų užtikrinimą.

21. Įstatymo projekto 20 straipsnio 1 dalies 2 punkte turėtų būti numatytas terminas, už kokį laikotarpį toks perskaičiavimas yra galimas. Taip pat neaišku, ar visais atvejais toks perskaičiavimas būtų vykdomas (ypač kai yra įrengti apskaitos rodmenys).

22. Įstatymo projekto 20 straipsnio 1 dalies 3 punkte pateikta nuoroda tikslintina.

23. Įstatymo projekto 20 straipsnio 2 dalies 7 punktas teisinio reguliavimo prasme yra neaišku (neatitinkantis aiškumo principo) ir turėtų būti tikslinamas bei pagrindžiamas toks teisinis reguliavimas Projektų aiškinamajame rašte. T. y. neaišku, už ką išrašoma ir kaip apskaičiuojama suma transportavimą patvirtinančiame dokumente. Pažymėtina, kad pats dokumento surašymas negali nei patvirtinti, nei paneigti faktinio transportavimo fakto, todėl vargu, ar toks dokumentas galėtų būti teisinis pagrindas reikalauti kažką susimokėti, dėl ko nebuvo susitarta. Priešingu atveju, prie nurodyto dokumento tikriausiai turėtų būti kažkokie kiti dokumentai ar tyrimų medžiaga, iš kurios matytųsi, kad paslaugos buvo suteiktos, taip pat kaip buvo nustatyta kaina (suma).

24. Projektų rengėjas turėtų atskleisti ir prireikus patikslinti, ar pastatų vidaus vandentiekio sistemų riziką galės atlikti tik geriamojo vandens tiekėjas, jeigu taip – tai toks teisinis reguliavimas turėtų būti pagrįstas Projektų aiškinamajame rašte.

25. Siūlytina įvertinti, ar atsižvelgiant į Įstatymo projekto 20 straipsnio 2 dalies 19 punktą, neturėtų būti nustatyta pareiga atlyginti nuostolius asmenims. Pažymėtina, kad šiuo metu vandens tiekėjai, kaip galima rasti viešoje erdvėje informaciją, vengia ne teismo tvarka atlyginti nuostolius asmeniui ir jo turtui. Teisminis nagrinėjimas neskatina vartotojus ginti savo teises, įvertintus galimą laiką ir bylinėjimosi išlaidas, todėl siūlytina įvertinti, ar neturėtų būti nustatyta pozityvi pareiga vandens tiekėjams tokius nuostolius atlyginti.

26. Asmenų teisės ir pareigos turėtų būti nustatytos įstatymuose, todėl Įstatymo projekto 22 straipsnio 7 dalis turėtų būti tikslinama (atsisakant nuorodų į poįstatyminius teisės aktus).

27. Iš nurodyto Įstatymo projekto 23 straipsnyje nustatyto teisinio reguliavimo neaišku, kaip turėtų elgtis savininkas su savo nuosavybės teise turimu gręžiniu (inžineriniu įrenginiu), jeigu teritorija tampa priskirta viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijai. Siūlytina tai atskirai aptarti arba atskleisti Projektų aiškinamajame rašte.

28. Projektų aiškinamajame rašte turėtų būti pagrįsta Įstatymo projekto 24 straipsnio 2 dalies nuostata. Ją taip pat įvertinus lygiateisiškumo kitų subjektų aspektu.

29. Įstatymo projekto 30 straipsnio 3 dalis turėtų būti suderinta su Civilinio kodekso 2.95 straipsniu, kuriame nustatyta, kad juridiniai asmenys pasibaigia likvidavimo arba reorganizavimo būdu, taip pat, kad reorganizavimas – tai juridinio asmens pabaiga ne likvidavimo procedūros.

30. Siūlytina preliminariai įvertinti, kiek atsižvelgiant į Įstatymo projekto 32 straipsnio 1 ir 3 dalis galėtų didėti paslaugų kaina ir nurodyti tai Projektų aiškinamajame rašte.

31. Teisinės logikos stokoja teisinis reguliavimas, pagal kurį kai kurios būtiniosios sąnaudos įtvirtintos (nustatytos) įstatyme, o kitos – atitinkamose taisyklėse ar kitam teisės akte (Įstatymo projekto 33 straipsnio 24 dalis). Siūlytina visas sąnaudas, kurios priskirtinos būtiniosios įvardyti (nustatyti) įstatyme.

32. Siūlytina Įstatymo projekto 37 straipsnyje papildomai nustatyti, kad nustačius, jog vanduo neatitinka kokybės reikalavimų, patikrinimų (tyrimų) duomenys būtų skelbiami viešai.

33. Įstatymo projekto 39 straipsnio 20 punktas tikslintinas taip, kad jis atitiktų Civilinio kodekso 6.71 straipsnio nuostatas, t. y. kad netesybos gali būti suprantamos kaip bauda ar delspinigiai, taigi už tą patį pažeidimą negali būti skiriama ir bauda, ir netesybos, todėl nurodyta dalis tikslintina (nurodant tik baudą, kadangi nurodytos dalies punktuose apie netesybas nėra kalbama). Atsižvelgiant į Civilinio kodekso 1.125 straipsnio 5 dalį ir siekiant, kad nebūtų nepagrįstai vilkinamas baudų išieškojimas bei siekiant apsaugoti vartotojų interesus, siūlytina nustatyti terminą už kiek galima reikalauti delspinigių.

Teisės grupės vyresnioji patarėja

Eglė Izokaitytė